

Hej agent!

[Om du vill lära dig lite mer om bibliotekskräket och dess oroande situation kan du se ett klipp med forskaren Karl Bagge här!](#)

Välkommen att skriva på vår stafettberättelse! Du får skriva 1 - 3 meningar på texten innan du lämnar vidare till nästa person! Du får inte radera eller ändra någon annans text.

Jag önskar upprätta kontakt med er

Jag var tretton år när jag insåg vikten av att kunna kommunicera med hjälp av marina signalflaggor. Det började på morgonen den 1 juli. Jag hade just hämtat katten på kontoret, släckt lampan efter mig och tagit på mig gummistövlarna.

Jag sprang fort ner mot bryggan där min lilla eka låg. Med katten under ena armen och brandsläckaren under den andra undgick jag att snubbla på allsköns bråte som låg längs vägen. Skulle jag hinna till Magda i tid?

Vågorna slog höga mot babords sida men både jag och katten kämpade på. Jag med att ro och katten med att hålla sig torr. Jag mindes vad Magda sagt igår kväll. Det stod mycket på spel!

Efter ett litet tag så klarnade vädret och det blev soligt. Jag kollade bak för att kolla om katten var kvar . Men det var den inte.....!

Mitt hjärta dunkade så hårt som om jag fick en boll kastad mot bröstet varje gång mitt hjärta slog ett slag. Jag kollade ner i vattnet om det skulle vara så att... jag vågade inte avsluta tanken. Men så hörde jag något prassla till bakom mig och jag vände mig kvickt.

Något rörde sig under den grön presenningen. Jag släppte ena åran och sträckte fram handen för att lyfta på presenningen men så hörde jag en plask. Det var åran som hade åkt i vattnet.

Jag sprang mot det ställe där åran hade åkt ner i vattnet och tittade ner. Åran hade försvunnit och jag gick tillbaka till presenningen och lyfte på den.

Under den låg inte min katt utan en lägre livsform som liknade en trattformad katt.

Oavsett om det var min katt eller inte så tog jag upp den. Den skrek "aktiebolag" om och om igen.

Jaja, det var inte mycket att göra åt saken. Jag tog upp en palsternacka och började tugga på den. Palsternacka är bra mot huvudvärk och kattproblem.

Tyvärr stack inte katten för att jag åt palsternacka. Jag fick väl stå ut. Det viktiga nu var att över huvud taget lyckas ta mig härifrån utan ena åran.

När jag blickade ut mot horisonten för att bestämma var jag skulle åka så såg jag inget land alls. Jag hade drivit ut på öppet hav! Då tog jag upp min kompass för att kunna orientera mig men kompassnålen snurrade bara runt.

Jag kollade upp mot himmelen för att se om jag kanske kunde använda solen till hjälp men himlen var täckt av stora svarta moln. Just när jag satte mig ner för att grubbla började regnet smattra mot vattnet.

Efter ett tag öste det ner och jag försökte söka skydd under presenningen. Då det var kväll så tänkte jag också försöka sova lite.

När jag vaknade nästa morgon var jag blöt och kall, katten hade krupit in under min arm medans jag sov. Nu lyste morgon solen i horisonten och jag spanade efter land.

Plötsligt såg jag någonting lite längre bort, men det var inte land. Jag gnuggade ögonen för att kolla om jag såg rätt. Det gjorde jag, för ett stort piratskepp kom seglande rakt emot mig.

Jag blev helt stel i kroppen och kunde inte röra mig. Piraterna kom närmare och klev sedan ombord på mitt skepp och frågade vart jag hade gömt katten.

“Katten”, sa jag frågande, “vilken katt?” Jag visste precis vilken katt de pratade om, de pratade om katten som jag hade gömt innanför min tröja. Katten började klösa under tröjan och jag försöka för kung och fosterland att hålla mig från att skrika av smärta, jag skulle göra allt för att skydda den här katten, det hade jag svurit på den där kalla novembernatten.

Så det gjorde jag. Jag tog den halvätta palsternackan och kastade den på en av piraterna. Han dök ner i vattnet efter palsternackan och det andra piraterna också, var den så god? Jag vände mig om och såg...

...att en av piraterna vänt uppochner på mitt förråd av diverse udda ting som jag brukade bära runt på. Mängder av palsternackor förstås, de brukar vara bra som marina signalflaggor, om man inte har tillgång till några svartrötter. Annars fanns där ett stort otäckt svärd, en ensam toffla, en orm av gummi, min tama krabba ***Napoleon Bonaparte af Troja***, 15 vakuumpförpackade romare och en del andra saker som jag inte ens törs nämna. Nu var de andra piraterna uppe från vattnet och tittade med beundran på palsternackan. Piraten som rotat i mitt förråd skrattade till och de andra piraterna tittade frågande på honom, även jag. Det där är ju bara en vanlig palsternacka. Han suckade till.

Plötsligt skrek han. Det var inte ord, han bara skrek. Efter några sekunder slutade han och de andra piraterna började skrika.

De skrek för att de såg att min katt hade förvandlats till en drake, min katt eller nu draken sprutade eld på alla pirater.

Jag hoppade upp på draken och tecknade åt den att lyfta. Piraterna blev så skräckslagna, att de hoppade överbord och simmade mot deras skepp så fort dem bara kunde. Piraterna hann inte så långt, för drakkatten sprutade eld på skeppet.

Plötsligt kom jag på att jag skulle ta mig till min vän Magda och fort måste det gå. Jag ser mig omkring och försöker hitta ön där hon bor. Drakkatten vänder huvudet och tittar på mig med frågande blick som antagligen betyder att den vill veta vart vi ska.

Jag och min drakkatt flög ganska så långsamt, jag tecknade vart vi skulle och den förstod direkt. Draken började flyga lite svajigt för att den helt plötsligt började svagt skymta tillbaks till en katt, det började synas på benen.

Efter att det börjat synas på benen så började den eldsprutande munnen bli till ett sött litet katthuvud. Jag tittade upp från drakkatten och skymtade Magdas hus en bit bort i dimman. Draken som börjat förvandlas var nu tillbaka som en vanlig katt, och jag som satt på katten hade nu trillat i vattnet.

När jag föll landade jag nästan på min borttappade åra. Jag låg i vattnet med den fräsande katten bredvid mig. Att ropa till Magda var ingen idé, hon var döv på båda öronen.

Men hon såg bra. Magda var född med superkraften zoomsyn. Jag tog av mig mina blågula badbyxor och knöt fast dem i toppen på åran.

Efter en stund såg jag en figur komma ut ur Magdas hus. Den gick ned till vattnet och hoppade i roddbåten som fanns vid bryggan.

Det var Magda som kom. Jag blev jätteglad. Magda ropade:

“Jag såg din signalflagga!”

Jag tittade på badbyxorna jag viftat med. Nu såg jag också. De såg ut som flaggan som visade *Jag önskar upprätta kontakt med er.*

Jag och katten klättrade ombord på Magdas båt.

“Bra att du har katten med dig”, sa Magda. “Men du glömde brandsläckaren.”

Jag skakade på huvudet.

“Du anar inte vad jag har varit med om”, sa jag. “Men jag ska berätta för dig.”